

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Zuzanou Ciprýnovou ve věci

navrhovatelů **a. Mgr. A. Š., xxx**
bytem xxx

b. PaedDr. M. G., narozený xxx
bytem xxx

oba zastoupeni advokátem Mgr. Vratislavem Urbáškem
sídlem Národní 973/41, Praha 1 – Staré Město

za účasti **Tělovýchovná jednota Spoje Praha, IČO 005 41 991**
sídlem Na Balkáně 450/25, Praha 3 - Vysočany

zastoupen advokátem Mgr. Miroslavem Synkem,
sídlem Praha 2, Balbínova 223/5

o určení neplatnosti usnesení členské schůze účastníka z 22. ledna 2014

takto:

- I. Návrh na určení, že veškerá usnesení členské konference účastníka, spolku Tělovýchovná jednota Spoje Praha, přijatá na zasedání konaném 22. ledna 2014 jsou neplatná, **se zamítá.**
- II. Navrhovatelé **jsou povinni** uhradit účastníkovi k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 12.342 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným 9. června 2015 u Obvodního soudu pro Prahu 3 se navrhovatelé domáhali, aby soud svým rozhodnutím určil, že všechna usnesení členské konference účastníka z 22. ledna 2014 jsou neplatná. Uvedli, že jsou členy účastníka a že 22. ledna 2014 se konalo zasedání členské konference účastníka. Dále uvedli, že důvody neplatnosti napadených usnesení spatřují ve skutečnosti, že zasedání členské konference účastníka nebylo řádně svoláno, a ve skutečnosti, že zasedání členské konference nemělo řádný průběh.
2. Pokud jde o první navrhovatelí tvrzený důvod neplatnosti napadených usnesení, tj. vadné svolání zasedání členské konference účastníka, uvedli, že podle stanov účastníka z roku 1994 svolává zasedání členské konference účastníka výbor účastníka, a to písemnou pozvánkou obsahující dobu a místo konání zasedání a pořad jednání, která musí být doručena jednotlivým oddílům účastníka nejméně jeden měsíc přede dnem konání zasedání. Pozvánka na zasedání členské konference konané 22. ledna 2014 však neobsahuje datum svého vyhotovení, pročez tak nelze určit, zda byla jednotlivým oddílům účastníka včas doručena. Poznamenali ještě, že tuto vadu nemůže zhojit ani zápis z tohoto zasedání členské konference účastníka, přestože byl vyhotoven ve formě notářského zápisu.
3. Pokud jde o druhý navrhovatelí tvrzený důvod neplatnosti napadených usnesení, tj. vadný průběh zasedání, potom uvedli, že jeho naplnění spatřují ve skutečnosti, že v průběhu

zasedání došlo ke změně pořadu jednání, tak, že jeden bod byl vypuštěn a dva byly přidány když podle pozvánky sestával pořad jednání bodů (1) presentace delegátů a kontrola jejich řádné volby, zpráva o kontrole zaplacení příspěvků, (2) hospodaření a právní situace účastníka, (3) změna stanov účastníka, (4) různé a (5) usnesení a závěr, zatímco skutečný pořad jednání sestával z bodů (1) změna stanov účastníka, (2) volba předsedy účastníka, (3) seznam členů výboru účastníka, (4) hospodaření a právní situace účastníka, (5) různé a (6) usnesení. Dodali, že k této změně došlo i přesto, že nebyly splněny předpoklady, za nichž lze pořad jednání měnit. Dále uvedli, že naplnění tohoto předpokladu shledávají rovněž ve skutečnosti, že se zasedání členské konference účastnily osoby, které k tomu nebyly oprávněny. Podle stanov vysílají jednotlivé oddíly účastníka na zasedání členské konference své delegáty, přičemž platí, že na každých 20 členů oddílu přísluší 1 delegát. Za oddíl basketbalu se však zasedání účastnilo celkem 35 delegátů, což odpovídá počtu přes 700 členů tohoto oddílu, ačkoliv podle sdělení účastníka evidoval u oddílu basketbalu jen 41 členů. Dodali, že ke stejným nesrovnalostem došlo i u deseti dalších oddílů účastníka.

4. Uvedli ještě, že poprvé se o konání tohoto zasedání členské konference a o existenci napadených usnesení dozvěděli až 13. března 2015, kdy byl ve sbírce listin veřejného rejstříku založen zápis z tohoto zasedání členské konference účastníka. Z tohoto důvodu jim nemohla uplynout lhůta k podání návrhu na určení neplatnosti napadených usnesení, a to ani ta objektivní, když opačným výkladem by byla poskytnuta právní ochrana zjevně nemravnému jednání účastníka.
5. Dodali ještě, že ačkoliv byla jako hlavní důvod svolání tohoto zasedání členské konference účastníka uváděna nutnost přijmout nové stanovy, jsou přesvědčeni, že skutečným důvodem byla snaha potvrdit volbu A. V. předsedou účastníka poprvé do této funkce zvoleného usnesením členské konference z 30. března 2011, jehož platnost byla soudně napadena.
6. Účastník s tvrzeními navrhovatelů nesouhlasil a navrhl, aby byl návrh na zahájení řízení zcela zamítnut. Předeslal, že navrhovatelé nejsou oprávněni domáhat se určení neplatnosti napadených usnesení. Jednak proto, že jim uplynula lhůta, po kterou jim toto právo svědčilo, jednak proto, že nejsou členy účastníka, ani osobami mající na tomto určení zájem hodný právní ochrany. K tomu dodal, že navrhovatelé nejsou a k 22. lednu 2014, kdy se konalo předmětné zasedání členské konference, nebyli členy účastníka, když od roku 2011 navrhovatelé neplatí členské příspěvky a když jim pro tuto skutečnost jejich členství bez dalšího zaniklo. Ještě poznamenal, že navrhovatelé by již ani členy účastníka být nemohli, když účastníka dlouhodobě poškozují, a to tak, že v době, kdy byli členy jeho statutárního orgánu, vyváděli majetek účastníka do sféry třetích osob za podmínek pro účastníka nevýhodných, za což byli oba navrhovatelé i trestně stíháni.
7. Na základě nesporných tvrzení, skutečností zjištěných v rámci provedeného dokazování, jakož i skutečností obecně známých nebo známých zdejšímu soudu z jeho vlastní činnosti nebo z činnosti jiných soudů dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že navrhovatelé byli členy účastníka, když první navrhovatel byl členem oddílu fotbalu a když druhý navrhovatel byl členem oddílu tenisu, jakož i že navrhovatelé byli současně i členy výboru – statutárního orgánu účastníka (zápis ze zasedání výboru účastníka konaného 27. května 2009). Od 27. května 2009 byli první navrhovatel současně i vedoucím účastníka a druhý navrhovatel předsedou účastníka.
8. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 30. března 2011 se konalo zasedání členské konference účastníka a v návaznosti na něj i zasedání výboru účastníka (zápis ze zasedání členské konference konaného 30. března 2011; zápis ze zasedání výboru účastníka konaného 30. března 2011). Na těchto zasedáních bylo, mimo jiné, přijato (a) usnesení členské

konference, kterým uložila výboru účastníka povinnost stanovit členské příspěvky a termín pro jejich úhradu, (b) usnesení výboru účastníka, kterým byla stanovena výše členského příspěvku pro rok 2011 na 100 Kč, jakož i termín pro jeho úhradu – 11. dubna 2011, a dále (c) usnesení výboru, kterým byli první navrhovatel a druhý navrhovatel odvoláni ze svých funkcí vedoucího účastníka a předsedy účastníka. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že usnesení členské konference o uložení povinnosti výboru účastníka stanovit členský příspěvek, tj. usnesení shora pod písm. a), a usnesení výboru účastníka o odvolání navrhovatelů z funkce vedoucího účastníka a předsedy účastníka, tj. usnesení shora pod písm. c), byla pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 19 C 62/2011-1422 z 24. října 2017 prohlášena za neplatná (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 19 C 62/2011-1422 z 24. října 2017). K tomu zdejší soud poznamenává, že usnesení výboru o stanovení výše členského příspěvku a o termínu k jeho úhradě, tj. usnesení shora pod písm. b), nebylo prohlášeno za neplatné, když jeho platnost nebyla nikým napadena. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že o stanovení výše členského příspěvku, jakož i o termínu k jeho úhradě byli členové účastníka informováni prostřednictvím jednotlivých sportovních oddílů, kterým byly zaslány zápisy ze zasedání členské konference konaného 30. března 2011 a ze zasedání výboru konaného 30. března 2011 (e-mail datovaný 1. dubna 2011). Současně dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že členský příspěvek pro rok 2011 nebyl ze strany navrhovatelů uhrazen, což ostatně navrhovatelé sami potvrdili, a to ani poté, co o neuhrazení členského příspěvku byli upomenuti (e-mail účastníka datovaný 8. dubna 2011; e-mailová komunikace z 31. srpna 2011; dopisy účastníka datované 25. ledna 2013, spolu s obálkami a poznámkami doručujícího orgánu o vrácení zásilky z důvodu jejího nevyzvednutí adresátem).

9. Dále zdejší soud dospěl ke skutkovým závěrům, že 22. ledna 2014 se konalo zasedání členské konference účastníka, která byla svolána výborem účastníka nedatovanou pozvánkou zaslou oddílům účastníka 19. prosince 2013 (notářský zápis JUDr. Daniely Hofmannové N 8/2014, NZ 6/2014 sepsaný 23. ledna 2014, spolu s přílohami – zejména pozvánka, e-mail z 19. prosince 2013 a z 20. ledna 2014, presenční listina s plnými mocemi).
10. Ze stanov účastníka z 5. května 1994 se zdejšímu soudu podává, že účastník je spolkem vnitřně rozděleným do sportovních oddílů majících povahu autonomních a samosprávných celků (čl. VI. odst. 18 a 19 stanov), což se například projevuje v právu každého sportovního oddílu vystoupit z účastníka (čl. VI. odst. 23 stanov).
11. Dále se z těchto stanov podává, že toto vnitřní rozdělení účastníka se následně projevuje ve dvou rovinách. Jednak v úpravě orgánů, když existuje jak soustava orgánů účastníka (čl. VIII. odst. 26 stanov), tak i soustava orgánů sportovních oddílů (čl. VI. odst. 20 a 24 stanov). Jednak v rozdělení spolkové (zájmové) samosprávy, když část spolkové samosprávy je ponechána v působnosti orgánů účastníka (např. čl. VIII. odst. 29, čl. VIII. odst. 32 stanov) a část spolkové samosprávy je svěřena do působnosti orgánů sportovních oddílů (např. čl. VI. odst. 21 a 25 stanov). Dále se z těchto stanov podává, že nejvyšším orgánem účastníka je členská schůze účastníka, která je tvořena zástupci sportovních oddílů a do jejíž pravomoci patří, mimo jiné, schvalování, rušení nebo měnění stanov účastníka (čl. VIII. odst. 29 písm. c) stanov). K tomu zdejší soud poznamenává, že zástupce, kteří se zúčastní zasedání členské schůze účastníka, volí členská schůze sportovního oddílu (čl. VI. odst. 21 písm. d) stanov), přičemž počet zástupců připadajících na jeden sportovní oddíl je určen podle počtu členů jednotlivých sportovních oddílů, kdy na každých dvacet členů připadá jeden zástupce (čl. VIII. odst. 28 stanov). Naproti tomu výbor účastníka je tvořen zástupci jmenovanými zástupci sportovních oddílů (čl. VIII. odst. 31 stanov), kdy každý sportovní oddíl má jednoho zástupce, kterého vybírá výbor sportovního oddílu (čl. VI. odst. 25 písm. g) stanov). Výbor účastníka si pak volí ze svého středu svého předsedu (čl. VIII. odst. 31 stanov) a zřizuje aparát účastníka a jmenuje jeho vedoucího (čl. IX. odst. 35 stanov).

12. Ze stanov se ještě podává, že členství v účastníkovi vzniká schválením podané přihlášky výborem oddílu (čl. III. odst. 8, čl. VI. odst. 25 písm. h) stanov), že členství v účastníkovi může zaniknout buď vystoupením člena z účastníka, vyškrtnutím člena orgánem účastníka, zánikem účastníka nebo sportovního oddílu účastníka, úmrtím člena nebo nezaplacením členského příspěvku ve stanoveném termínu (čl. III. odst. 12 stanov).
13. Ve stanovách je uloženo, že jednou ze základních povinností člena je povinnost platit členské příspěvky, které se hradí v termínu ve výši stanovené výborem účastníka (čl. III. odst. 11 písm. b) a čl. IV. odst. 13 stanov), a oddílové příspěvky, které se hradí v termínu a ve výši stanovené výborem sportovního oddílu (čl. III. odst. 11 písm. b) a čl. IV. odst. 14 stanov). Neplní-li člen svou povinnost zaplatit členský příspěvek v termínu stanoveném výborem účastníka, zaniká mu jeho členství v účastníkovi bez dalšího (čl. III. odst. 12 písm. e) stanov).
14. Ještě zdejší soud poznamenává, že je mu z jeho vlastní činnosti, konkrétně z řízení vedeného u zdejšího soudu pod spisovou značkou 77 Cm 74/2019, známo, že v rámci onoho řízení navrhovatelé uvedli, že nejsou schopni prokázat úhradu členského příspěvku pro rok 2011, když k jeho úhradě nebyli nikdy účastníkem vyzváni a když se nikdy nedozvěděli o povinnosti uhradit tento členský příspěvek.
15. Dále zdejší soud poznamenává, že zbývající navržené důkazy (s výjimkou usnesení zdejšího soudu čj. 75 Cm 75/2018-108 z 6.12.2019) neprováděl z důvodu jejich nadbytečnosti a z důvodu hospodárnosti řízení, když všechny skutečnosti významné pro rozhodnutí o návrhu zdejší soud zjistil z již provedených důkazů.
16. Podle §§ 258 a 259 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jako „obč. zák.“) platí, že každý člen spolku nebo ten, kdo na tom má zájem hodný právní ochrany, může navrhnout soudu, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí členské schůze spolku pro jeho rozpor se zákonem nebo se stanovami, přičemž toto právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
17. Podle § 260 odst. 1 obč. zák. soud neplatnost rozhodnutí nevysloví, došlo-li k porušení zákona nebo stanov, aniž to mělo závažné právní následky, a je-li v zájmu družstva hodném právní ochrany neplatnost rozhodnutí nevyslovit.
18. Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako „obč. soud. řád“) platí, že soud rozhoduje o věci na základě zjištěného skutkového stavu, přičemž rozhodující je stav v době vyhlášení rozhodnutí.
19. Vzhledem k tomu, že se navrhovatelé domáhají, aby soud svým rozhodnutím určil neplatnost napadených usnesení, postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a návrh zamítl. Zdejší soud totiž dospěl k závěru, že žádný z navrhovatelů není oprávněn domáhat se určení neplatnosti napadených usnesení.
20. Jak se podává z §§ 258 a 259 obč. zák., oprávnění domáhat se určení neplatnosti usnesení orgánu spolku náleží (a) členovi spolku a (b) osobě, která má na tomto určení zájem hodný právní ochrany. V posuzovaném případě se určení napadených usnesení domáhají navrhovatelé, coby členové účastníka. Jak ovšem bylo zdejším soudem v průběhu řízení zjištěno, žádný z navrhovatelů není ani členem účastníka, přičemž jím nebyl ani v době přijetí napadených usnesení, a není ani osobou, která by na určení neplatnosti napadených usnesení měla zájem hodný právní ochrany.

21. Pokud jde o posouzení toho, zda navrhovatelé byli (v době přijetí napadených usnesení) a jsou členy účastníka, potom zdejší soud uvádí, že je pravdou, že oba navrhovatelé původně byli považováni za členy účastníka, přičemž dokonce byli i členy výboru účastníka, a to první navrhovatel jakožto zástupce oddílu fotbalu a druhý navrhovatel jakožto zástupce oddílu tenisu, a od 27. května 2009 předsedou účastníka, v případě druhého navrhovatele, respektive vedoucím účastníka, v případě prvního navrhovatele. Je ovšem také pravdou, že oběma navrhovatelům jejich členství zaniklo, a to v souvislosti s nesplněním jejich povinnosti uhradit členský příspěvek ve výši 100 Kč do 11. dubna 2011. Jak totiž bylo zjištěno, jednou ze základních povinností člena účastníka je hradit členský příspěvek ve výši a v termínu stanoveném usnesením výboru účastníka, přičemž nesplnění této povinnosti s sebou podle stanov nese automaticky a bez dalšího zánik členství. A vzhledem k tomu, že usnesením výboru z 30. března 2011 byl stanoven členský příspěvek ve výši 100 Kč, jakož i termín jeho úhrady – 11. dubna 2011, jakož i vzhledem k tomu, že bylo současně zjištěno, že žádný z navrhovatelů tento členský příspěvek ve stanoveném termínu neuhradil, nezbyvá zdejšímu soudu než uzavřít, že na základě toho oběma navrhovatelům bez dalšího zaniklo jejich členství v účastníkově.
22. Pro vyloučení pochybností zdejší soud k výše uvedenému poznamenává, že usnesení výboru účastníka o stanovení výše členského příspěvku pro rok 2011 a termínu jeho úhrady je do dnešního dne platné, když jeho neplatnost nebyla nikdy pravomocným rozhodnutím soudu vyslovena a když jeho platnost ani nebyla nikdy napadena. Na závěru, že usnesení výboru o stanovení výše členského příspěvku pro rok 2011 a termínu jeho úhrady je platné, nemůže nic změnit ani skutečnost, že pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 č. j. 19 C 62/2011-1422 z 24. října 2017 byla vyslovena neplatnost usnesení členské konference, kterým byl výbor účastníka vyzván ke stanovení výše členského příspěvku a termínu jeho úhrady. Jak se totiž podává ze stanov účastníka, rozhodnutí o stanovení výše členského příspěvku a termínu jeho úhrady náleží zcela do působnosti výboru účastníka. Výbor účastníka tedy není v této otázce vázán existencí předchozího usnesení členské konference účastníka nebo jiného orgánu.
23. Stejně tak zdejší soud ještě poznamenává, že se rovněž neztotožňuje s tvrzeními navrhovatelů, že se o stanovení výše členského příspěvku pro rok 2011 nedozvěděli a že nebyli k jeho úhradě účastníkem vyzváni. Jak totiž bylo v rámci dokazování zjištěno, zápis ze zasedání výboru, v rámci něhož bylo usnesení o stanovení výše členského příspěvku pro rok 2011 a termínu jeho úhrady přijato, byl výborem účastníka zaslán 1. dubna 2011 všem sportovním oddílům účastníka, tedy i přímo prvnímu navrhovateli jakožto zástupci oddílu fotbalu a druhému navrhovateli jakožto zástupci oddílu tenisu. Znovu byla povinnost úhrady členského příspěvku pro rok 2011 výborem připomenuta e-mailovou zprávou z 8. dubna 2011. V obou případech byly e-maily výborem účastníka adresovány na e-mailové adresy navrhovatelů, u nichž bylo doloženo, že jde o adresy navrhovatelů, když skrze ně komunikují i se svým zástupcem.
24. Pokud jde o posouzení toho, zda navrhovatelé jsou osobami majícími na určení neplatnosti napadených usnesení zájem hodný právní ochrany, potom zdejší soud předesílá, že existenci takového zájmu navrhovatelé v řízení ani netvrdili, ani neprokázali, ale že jeho existenci zdejší soud i přesto pro úplnost posoudil. Zájem hodný právní ochrany je neurčitý právní pojem, tj. pojem, který nelze přesně jevově vymezit a pojmově definovat a jehož užití vždy závisí na odborném posouzení v každém jednotlivém případě. Obecně lze jako osobu mající na určení neplatnosti usnesení orgánu spolku zájem hodný právní ochrany chápat osobu, která není členem spolku a které bylo určitým usnesením orgánu spolku zasaženo do jejích práv a povinností – typicky jde o situace, kdy je nějaký spolek nadán vrchnostenskou pravomocí i vůči osobám, které nejsou jeho členy (například rozhodnutí bonitační komise kynologického

spolku o neuchovnění psa, což má za následek pro jeho majitele nemožnost získat průkazy původu pro potomky takového psa; některé kynologické spolky umožňují uchovnění psa i nečlenům). Ještě zdejší soud zdůrazňuje, že zájem hodný právní ochrany musí existovat nejen v době, kdy bylo dané usnesení orgánem spolku vydáno, nýbrž i v době rozhodování soudu o jeho platnosti či neplatnosti. Vzhledem k právě řečeným závěrům dospěl zdejší soud k závěru, že v posuzovaném případě nejsou navrhovatelé oprávněni domáhat se určení neplatnosti napadených usnesení ani jako osoby mající na určení neplatnosti napadených usnesení zájem hodný právní ochrany. Žádné z napadených usnesení totiž nijak nezasahuje do jejich práv a povinností, když veškerá napadená usnesení se týkají pouze vnitřních záležitostí účastníka a když žádný z navrhovatelů již nebyl v době jejich přijetí členem účastníka.

25. Pokud se navrhovatelé dovolávají znaleckého posudku zadaného Policií ČR Krajským ředitelstvím policie hl.m. Prahy, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor hospodářské kriminality 4 odd., Praha 4, Kongresová 1666/2 a vypracovaného znalcem Ing. Janem Pořízkem, znalcem z oboru ekonomika, účetní evidence, podle něhož v roce 2011 byly příspěvky zaplacený jen dvěma oddíly, a to oddílem kanoistiky a oddílem basketbalu, (a tudíž by měli být ze spolku vyloučeni všichni) soud k tomu uvádí, že znalec sám v posudku uvádí, “že neměl k dispozici žádný jiný dokument než stanovy, neměl k dispozici žádný dokument který by popisoval způsob výběru a odvodu členských příspěvků, zápis z jednání výboru, kde by byly příspěvky stanoveny a splatnost těchto příspěvků. Znalec neměl k dispozici ani seznam členů jednotlivých oddílů ani seznam všech oddílů Tělovýchovné jednoty. Tělovýchovná jednota však žádné pohledávky z titulu placení členských příspěvků v účetnictví neeviduje”. Účastník pak tvrdil, že navrhovatelé odmítli účetnictví vydat a muselo jim být úředně zabaveno. S tím korespondují poznatky znalce o neúplnosti dokladů a s největší pravděpodobností se dá vyhodnotit, že se nepodařilo zabavit kompletní dokumentaci. Navrhovatelé pak tvrzení účastníka nevyvraceli ani nijak nekomentovali. Soud však neměl potřebu provádět v tomto směru žádné dokazování, neboť tato otázka nemá pro rozhodnutí soudu žádný význam a navrhovatelé sami soudu sdělili, že příspěvky v roce 2011 neuhradili.
26. Účastník se dovolal prekluze, když uvedl, že konference se konala 22.1.2014 a soud návrh obdržel 9.6.2015, což je zřejmé z elektronické doručky.
27. Podle § 259 o.z. právo dovolat se neplatnosti rozhodnutí zaniká do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel o rozhodnutí dozvěděl nebo mohl dozvědět, nejpozději však do jednoho roku od přijetí rozhodnutí.
28. Prekluze (z latinského *praeclusio*, uzavření) v soukromém právu znamená nejen zánik nároku z určitého subjektivního práva, ale i úplný zánik tohoto práva jako takového. Na rozdíl od promlčení ovšem prekluze není všeobecná, nastává pouze tam, kde to zákon výslovně stanoví. Prekluzivní lhůty jsou lhůtami hmotněprávními, tzn. právo musí být uplatněno nejpozději jejich poslední den (případně první následující pracovní den). Obecně se tyto lhůty neprodlužují a jejich běh se nezastavuje ani nepřerušuje. K prekluzi přihlíží soud z úřední povinnosti (*ex officio*), tedy i bez návrhu.
29. Podle zjištění soudu nejzazší lhůta k podání návrhu k soudu skončila 22.1.2015, když konference se uskutečnila 22.1.2014. Pokud soud návrh obdržel až v červnu 2015, je zřejmé, že návrh byl podán po lhůtě. Pokud navrhovatelé uvádí, že se o konferenci dozvěděli až 13.3.2015, tedy již po lhůtě, a soud by měl přistoupit k dobrým mravům a toto zhodnotit, nemá to na posouzení prekluze žádný vliv. Je věcí každého občana, společníka, člena..., aby si pohlídal svoje věci (§ 4 odst. 1 o.z.) a domáhal se práva řádně a včas. Navrhovatelé sami měli za to, že jsou členy spolku a nic jim tudíž nebránilo v tom, aby uplatnili své právo a nahlíželi do dokumentů spolku. Pokud by soud přihlédl k “dobrým mravům” a lhůtu k podání návrhu

prodloužil, tak jak navrhovatelé požadují, sám soud by výrazně porušil zákon. Marným uplynutím prekluzivní lhůty právo zaniká a toto kogentní a i výjimečné ustanovení zákona (v zákoně je prekluze výslovně stanovena jen u určitých práv a výjimečně) nelze obcházet. Vzhledem k tomu, že nebyla dodržena ani nejdelší lhůta (roční lhůta) k podání návrhu k soudu, nebylo třeba, aby se soud zabýval zkoumáním, zda se navrhovatelé o konferenci nedozvěděli dříve. Pokud nastala prekluze, jako v tomto případě, návrh nebyl podán včas a právo k jeho podání zaniklo. Jedná se o další důvod zamítnutí návrhu jako takového.

30. Vzhledem k těmto skutečnostem zdejšímu soudu nezbylo než uzavřít, že žádný z navrhovatelů není oprávněn domáhat se určení neplatnosti napadených usnesení a navíc bylo zjištěno, že došlo k zániku práva včasného podání návrhu k soudu, a proto nebylo již třeba, aby se soud zabýval jednotlivými skutečnostmi, v nichž navrhovatelé spatřovali důvody neplatnosti napadených usnesení.
31. Pro úplnost rozhodnutí soud uvádí, že je mu známo, že u zdejšího soudu bylo rozhodnuto ve věci stejných účastníků o určení neplatnosti rozhodnutí konference ze dne 23.5.2018, kdy návrh byl zamítnut z důvodu, že navrhovatelé se nikdy nestali členy účastníka, když v rozporu se stanovami nepodali přihlášku. Rozhodnutí 75 Cm 75/2018 v době, kdy soud rozhodl projednávanou věc, nebylo v právní moci neboť jednak bylo rozhodnuto 6.12.2019, a jednak bylo podáno odvolání. Soud toto rozhodnutí nijak nezpochybnuje a nevyjadřuje se ke skutkovému ani právnímu posouzení. Sám však tuto otázku v projednávané věci neřešil, když účastník sám oba navrhovatele po určitou dobu považoval za členy svého spolku a dokonce oba navrhovatelé byli funkcionáři spolku. Objasnění této otázky by znamenalo prodloužení řízení a zvýšení nákladů řízení, když soud své zamítavé rozhodnutí odůvodnil jinými důvody.
32. Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 obč. soud. řádu a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 obč. soud. řádu § 1 odst. 3 zák. o zvláštním řízení soudním a přiznal účastníkovi právo vůči navrhovatelům na náhradu nákladů řízení, neboť účastník měl ve věci plný úspěch.
33. Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 3.100 Kč, neboť podle § 9 odst. 4 písm. c) adv. tarifu se v případech týkajících se otázek obchodních korporací za tarifní hodnotu považuje částka 50.000 Kč a podle § 7 bodu 5 adv. tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby v tarifní hodnotě přes 10.000 Kč do 200.000 Kč částku 1.500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1.000 Kč, o které hodnota převyšuje 10.000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.
34. Výše náhrady hotových výdajů se podle § 13 odst. 3 adv. tarifu stanoví částkou 300 Kč za jeden úkon právní služby.
35. Náhrada za daň z přidané hodnoty se advokátovi přiznává, pokud o ni požádá a pokud podle § 14a odst. 1 adv. tarifu předloží soudu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.
36. Právní zástupce účastníka ve věci učinil 3 úkony, a to převzetí-příprava vyjádření ze 17. 9. 2015 a účast u jednání dne 14.1.2020 (9 300 Kč) + 3x 300 Kč režijní paušál (900 Kč) a 21% DPH z částky 10 200 Kč (2 142 Kč). Veškeré náklady jsou ve výši 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat výkonu rozhodnutí soudem nebo exekucí.

Praha 14. ledna 2020

JUDr. Zuzana Ciprýnová v. r.
samosoudkyně